

РЕШЕНИЕ

№ 6939

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6626** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба Комисията за финансов надзор, [населено място], чрез процесуалния си представител С. Н. срещу Решение от 18.02.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 7-и състав, постановено по НАХД № 11229/2019 г., с което е отменено НП № Р-10-588/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ на [фирма] , [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 108, ал.1 КЗ.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че съдът при правилно установена фактическа обстановка е приложил неправилно материалния закон. Сочи, че застрахованият е заявил желание вредите по предното стъкло на автомобила му да бъдат възстановени по представени фактури. Твърди се, че срокът от 15 работни дни започва да тече от датата на завеждане на претенцията пред застрахователя, към 11.10.2018 г., тъй като представената след това фактура на 18.10.2018 г. не е била взета предвид и обезщетението е било определено съобразно експертна оценка на застрахователя. По

този начин счита, че застрахователят е следвало да се произнесе в срок до 01.11.2018 г., считано от 11.10.2018 г. Твърди се, че с изплащане на обезщетение на 04.12.2019 г. е извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Сочи, че са неправилни изводите на СРС досежно неправилно определяне на датата на нарушението. Твърди, че претенцията е заведена на 11.10.2018 г., а на 18.10.2018 г. застрахованият е представил фактура, удостоверяваща разходите за възстановяване на щетите, като чак на 29.11.2018 г. е определено обезщетение от застрахователя, което е редуцирал в сравнение с представената сума по фактура. Моли се за отмяна на решението и потвърждаване на процесното НП.

В съдебно заседание, оспорващият, чрез юр. Н., поддържа жалбата на изложените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, [фирма], в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В КФН е постъпила жалба от О. А. с вх. № 91-02-1940/04.12.2018г. във връзка със забавено произнасяне по застрахователна претенция № 44012131832926, заведена пред [фирма].

С оглед проверка на обстоятелствата по жалбата, служителите на отдел „Правоприлагане”, Дирекция „Застрахователен надзор”, Управление „Застрахователен надзор” при КФН, са изискали цялата документация по заведената щета, ведно с писмени обяснения, с писма изх.№91-02-1940 от 10.12.2018г. и 07.01.2019 г. Материалите по щетата били изпратени с писма вх.№91-02-1940 от 21.12.2018г. и 18.01.2019г.

От проверката било установено, че във връзка с настъпило застрахователно събитие /увреждане на лек автомобил „Рено К.“ с рег. [рег.номер на МПС] на 11.10.2018 г./ в Д.-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ била заведена претенция № 44012131832926 за изплащане на застрахователно обезщетение, на основание сключен договор за застраховка „Каско+“, обективиран в полица № 440117220020023. В застрахователната полица била включена клауза „Доверен сервиз“, при която и съгласно Раздел II т.12.1.2 от общите условия на застрахователния договор, обезщетението се изплаща по представени от застрахованото лице оригинални разходни документи (фактури). В полицата нямало специална клауза „Официален сервиз“.

В уведомлението било посочено, че на 10.10.2018г. по време на движение, от предходно движещо се МПС изхвъркнало камъче, което увредило челното стъкло на застрахования автомобил. Успоредно с това, на 11.10.2018г. застрахованото лице установило и увреждания, причинени с остър предмет по заден капак, заден десен калник и задна дясна врата. Застрахованото лице посочило в уведомлението, че желае вредите по заден капак, заден десен калник и задна дясна врата да бъдат отремонтирани в доверен сервиз на застрахователя. По отношение на увреденото

челно стъкло, застрахованото лице заявило, че желае обезщетението да бъде изплатено по представена фактура в сервиз. В тази връзка, на датата на завеждане на претенцията (11.10.2018г.) застрахованото лице представило и данни за банковата си сметка. На същата дата бил извършен оглед на увредения автомобил и бил изготвен опис на щетите.

На 11.10.2018г. застрахователят издал възлагателно писмо, с което възложил да се възстановят в доверен сервиз вредите по заден капак, заден десен калник и задна дясна врата.

На 18.10.2018г. застрахованото лице А. представил пред застрахователя фактура на стойност 340,20 лева, издадена от официалния сервиз „А. Ф.“ 300 О., удостоверяваща разходите по възстановяване на увреденото челно стъкло.

На 29.11.2018 г. застрахователят определил обезщетение за предното челно стъкло в размер на 233,00 лева, което, било изплатено на 04.12.2018г., видно от платежното нареждане.

КФН е констатирала нарушение, за което бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № Р-06-161/26.02.2019 г. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, изразяващо се в това, че не е бил спазен срокът от 15 работни дни за произнасяне по заведена претенция № 44012131832926, считано от датата на нейното завеждане 11.10.2018 г. Отразено е, че нарушението е извършено на 02.11.2018 г., когато е изтекъл срока за произнасяне по щетата. АУАН е връчен на пълномощник на застрахователя на 26.02.2019 г.

Въз основа на АУАН и описаната в него фактическа обстановка, е издадено и процесното НП №Р-10-588/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на „Д. – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ е била наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лв. , за нарушение на чл.108 ал.1 от КЗ. В НП е отразено, че нарушението е извършено повторно по смисъла на §1, т.51 ДР на КЗ, тъй като е извършено в рамките на едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-506/26.06.2018 г. /влязло в сила на 10.07.2018 г./, с което на дружеството е наложена имуществена санкция за същото по вид нарушение.

НП е връчено на представител на дружеството на 10.06.2018 г.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Със заповед № 3-40/11.02.2019 г., зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ е определил служители от Дирекция „Застрахователен надзор“, които да съставят АУАН за нарушения по КЗ, сред които е и лицето, съставило АУАН № Р-06-161/26.02.2019 г., въз основа на който е съставено процесното НП.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 18.02.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 11229/2019 г. по описа на СРС, с което е отменено НП № Р-10-588/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ на [фирма] , [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 108, ал.1 КЗ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла

на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 03.02.2020 г., по НАХД № 11229/2019 г. по описа на СРС, НО, 7-ти състав, с което съдът е отменил НП № Р-10-588/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ на [фирма] , [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 108, ал.1 КЗ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма] допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 19 ЗКФН, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това

и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се доказва, че между „Д. – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ и О. А. – лицето заявило претенция за изплащане на обезщетение за настъпил щета, е бил налице валиден застрахователен договор по застраховка „Каско+“, по време на действието на който, е настъпило застрахователно събитие – увреждане на предно стъкло чрез удар от изхвъркнал камък и надран с остър предмет заден капак, заден десен калник и задна дясна врата, за което е съобщено своевременно на застрахователя, както и са представени необходимите документи за изплащане на застрахователно обезщетение. Претенцията е заведена на 11.10.2018 г., като за смяна на предно стъкло е заявено желание обезщетението да се изплати след представяне на фактура. Това е сторено на 18.10.2018 г., видно от представените доказателства. След тази дата, не са събирани допълнителни доказателства относно застрахования риск. Т.е., последното действие по установяване на застрахователното събитие, конкретно за увреждане на предното стъкло, е на 18.10.2018 г., поради което от тогава е започнал да тече срокът за обезщетяване на това събитието или за отказ да бъде изплатено обезщетение. Законът е предвидил застрахователите да разполагат с 15 работни дни, в които да анализират всички представени по събитието доказателства, в това число да изготвят експертизи ако е наложително. Възлагането на експертиза обаче не води до продължаване на срока за произнасяне.

По силата на чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. В разглеждания случай 15-дневния срок започва да тече от 18.10.2018 г., когато са представени необходимите документи и изтича на деня след 08.11.2018 г., тоест на 09.11.2018 г. В АУАН и НП обаче този срок не е определен правилно, като е посочено, че нарушението е извършено на 02.11.2018 г. Именно поради тази причина и СРС е отменил оспорения административен акт – процесното НП.

Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, да определи и изплати размера на обезщетението. То става по реда и в сроковете, установени в застрахователния договор. В това отношение в сключения договор между страните липса клауза за „официален сервиз“ съгласно Раздел II „Каско“, т. 12. 1.2.2. и т. 12.1.4. от Общите условия за автомобилна застраховка „Каско+“. Налице е единствено уговорка между страните за клауза „доверен сервиз“, както приема и СРС.

Независимо от това, избраният от застрахования начин на обезщетяване, кореспондира с този по т. 12.1.2. Раздел II „Каско“, а не с този по т. 12. 1.2.2. и т.

12.1.4. от Общите условия за автомобилна застраховка „Каско+“. Тоест с представянето на фактурата за извършен ремонт на предно стъкло на колата. Обстоятелството в кой сервиз е извършено и дали размера на получените суми е съответен на действителната щета е без значение за приложението на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

По този начин районният съд е стигнал до правилен извод, че датата на нарушението не е определена правилно, тъй като датата, на която започва да тече срокът по чл. 108, ал. 1, установен в 15 работни дни, е датата, на която са представени всички документи, необходими за изчисляване на обезщетението по избрания начин – чрез представяне на фактура. След като в чл. 106, ал. 1 от КЗ са установени правилата за завеждане на претенции, като е посочено изрично, че това става чрез завеждането им по реда и сроковете, посочени в застрахователния договор, застрахователят следва да се съобрази с желанието на застрахования, като изчака представяне на необходимите документи – в случая фактура, представена на 18.10.2018 г., от която дата започва да тече срока по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

СРС е приел, че това нарушение на процесуалните правила е съществено, поради което е отменил оспореното НП. Настоящият съдебен състав несподеля извода на районния съд, че допуснатото нарушение е съществено такова, което да доведе до отмяна на НП. Допуснатото нарушение е процесуално такова, представляващо нарушение в реквизитите на НП, доколкото изискването на ЗАНН за наличие на определяне на дата на нарушението е свързано с изискванията за задължителни реквизити на НП. За да бъде едно процесуално нарушение основание за отмяна на акта, същото следва да е съществено. Съществено е това нарушение, с допускането на което е ограничено право на участие и съответно на защита на наказаното лице, или пък ако не беше допуснато, наказващият орган би могъл да формира различен извод, т.е., да доведе до промяна на волята на наказващия орган. В настоящия случай, погрешно определената дата на извършване на нарушението не е такова нарушение. Нито е нарушено правото на защита на наказаното дружество, доколкото нарушението е достатъчно ясно индивидуализирано, нито пък ако не беше допуснато, щеше да се стигне до друг извод, например за липса на нарушение. Както се посочи по-горе, датата от която започва да тече 15 дневния /в работни дни/ срок за произнасяне по щетата е 18.10.2018 г. и изтича на 08.11.2018 г. Застрахователното дружество се е произнесло по щетата, във връзка с представената фактура, на 29.11.2018 г., като определената от дружество сума, която е различна от тази по фактурата, е изплатена на 04.12.2018 г. Т.е., от изложеното е видно, че нарушение има, налице е забава в произнасянето на дружеството по заявената за изплащане щета, с което е нарушена разпоредбата на чл. 108 КЗ. Поради изложеното, настоящия касационен състав намира оспореното решение на СРС за неправилно, поради което следва да бъде отменено, а НП като правилно, макар и при неправилно определена дата на нарушението, следва да бъде потвърдено.

Наказанието е правилно определено от КФН, като е наложено наказание за извършено при повторност нарушение, предвид наличието на данни за извършване на нарушението в рамките на едногодишен срок след влизане в сила на предходно НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение, а именно НП № Р-10-506/26.06.2018 г. /влязло в сила на 10.07.2018 г./.

Не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа за наличието на предпоставки за приложението на института на маловажния случай, не е

по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. В настоящия случай е нарушена норма от публичен ред, регулираща обществени отношения с финансов характер. Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли в по-малка или по-голяма степен целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове. Установеното нарушение се характеризира с висока степен на обществена опасност, тъй като се застрашават правата и законните интереси на гражданите, както и доверието на гражданите в застрахователната институция. А освен това в НП установеното нарушение е възприето като повторно извършено, предвид посочените по-горе НП за същото нарушение, по друга застрахователна полица.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено, тъй като са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК, а оспореното НП да бъде потвърдено.

Касаторът е направил искане за присъждане на рразноски по делото за юрисконсулт. С оглед новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.02.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 11229/2019 г. по описа на софийски районен съд, НО, 7-ми състав **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА ПОТВЪРЖДАВА** НП № Р-10-588/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ, вр. §1, т. 51 ДР на КЗ на [фирма] , [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 108, ал.1 КЗ.

ОСЪЖДА [фирма] , [населено място], ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.